

“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ସତ୍ୟ ପିତା ପରମାତ୍ମା ସତ୍ୟଶ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଘର ସଂସାର ଭିତରେ ବହୁତ-ବହୁତ ସତର୍କ ହୋଇ ରଖିବାକୁ ହେବ - କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ତୁମର ଗତିମତ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱଠାରୁ ଅଲଗା । ତୁମର ଏହା ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ମନ ଭିତରେ ଭାବିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଥବା ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟୁ । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସତ୍ରୀ ନିଜର ସ୍ୱାମୀକୁ ଭାଇ ବୋଲି କହିବ । ଏପରି ହେଲେ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣୁଥିବେ ସେମାନେ କହିବେ ଏମାନେ ଏପରି କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବଡ଼ କାଳଦ୍ୱାରା ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ଅକ୍ଷର ନ କହି କେବଳ ବାବା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିହେବ ଯେ ଲାଏ ରୁହାନ୍ତି ବାବା ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଭାଇ-ଭାଇ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ତ ବୁଝା ନାହାନ୍ତି । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି ଉଗ୍ରବାନୁବାତ । କାହା ପ୍ରତି? ସମସ୍ତେ ତ ଉଗ୍ରବାନୁବାତର ସନ୍ତାନ । ଉଗ୍ରବାନୁ ପିତା ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ଉଗ୍ରବାନୁଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ଉଗ୍ରବାନୁ ହିଁ ବୁଝାଇଥିବେ । ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିବେ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲିଛି, ତୁମ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏହିପରି ଚିନ୍ତନ ଆଉ କାହା ଭିତରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ମିଳିବ ସେମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ି ଚାଲିଥିବେ । ଭାବିବେ ଯେ ପରବରାଣୀ ତ ଦେଖିଲୁ, ଏବେ ଯାଇ ଅଧିକ ଶୁଣିବୁ । ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ, ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ଦାତା ଶିବ ଉଗ୍ରବାନୁବାତ । ସେମାନେ ତ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କୁ କିଏ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ସୁପ୍ରିମ ସୋଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମା, ଜ୍ଞାନ ସାଗର ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ସତ୍ୟ । ସିଏ ସତ୍ୟ ହିଁ ବତାଇବେ, ପୁଣି ଏଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସତ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛ । ତେବେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି କଥା ଉପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମକୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହା ରାଜପଦ ଅଟେ, ଯାହାଙ୍କର ନିଗିତ ହୋଇଯିବ ଯେ ଯିଏ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ସେହି ପାରଲୋକିକ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସିଏ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅଧିଷ୍ଠା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ-ପାବନ । ସିଏ ଯେବେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ନିଜ ସମୟରେ ଆସୁଥିବେ । ତୁମେ ଦେଖୁଛ ମଧ୍ୟ ଏହା ସେହି ମହତ୍ତ୍ୱର ଲଭେଇ ଅଟେ । ବିନାଶ ପରେ ପୁଣି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ହେବ । ଏକଥା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ହିଁ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଖୋଲୁନାହିଁ । ଗତରେଇ ତାଲା ଲାଗିଯାଇଛି । ତା’ର ଚାବି କେବଳ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ତୁମକୁ କିଏ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଟିପ୍ପଣୀ କରି କିଛି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଏ କଥା ବୁଝାଅ - ଏଥିରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଶିବଉଗ୍ରବାନୁବାତ । ସିଏ ତ ହିଁ ସତ୍ୟ । ଶିବବାବା ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଶିକ୍ଷା ଏବେ ତୁମକୁ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ସିଏ ହିଁ ସୃଷ୍ଟିର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି, ପତିତ ସୃଷ୍ଟିକୁ ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ସେହି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ତୁମର କେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ସିଏ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏକି ସତ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ହିଁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ । ବାରିଷ୍ଟରଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ବୁଝିବେ ଯେ ଆମେ ବାରିଷ୍ଟର ହେବାକୁ ଆସିଛୁ । ଏବେ

ତୁମର ନିଗ୍ରହ ଆସୁଛି ଯେ ଆମକୁ ଭଗବାନ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି ନିଗ୍ରହ କଲେ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ସଂଗ୍ରହ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ କହିଥାନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ତ କହୁଥିଲ - ଆମକୁ ଭଗବାନ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଭଗବାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଛାଡ଼ି ଆସିଲ? ସଂଗ୍ରହ ଆସିବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପଳାଇଯାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ନା କୌଣସି ବିକରମ କରୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାର - କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ହିଁ ତୁମେମାନେ ଜଗତଜିତ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ପାବନ ହେବେ ସେହିମାନେ ପାବନ ଦୁନିଆକୁ ଯିବେ । ଏଠାରେ ରାଜଯୋଗର ହିଁ କଥା ରହିଛି, ତୁମେମାନେ ଯାଇ ରାଜତ୍ଵ କରିବ । ବାକି ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜର ହସାବ କିତାବ ତୁକ୍ତ କରି ଘରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏହା ବିନାଶର ସମୟ ଅଟେ । ବରତତମାନ ଏହି ବୁଦ୍ଧି କହୁଛି - ସତ୍ସମୁଗର ସ୍ଵାପନା ନିଗ୍ରହ ହେବ । ପାବନ ଦୁନିଆ ସତ୍ସମୁଗକୁ କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ନିଜର ପାର୍ଟି ରିପିଟ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଚାଲିଛ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେଉଛ, ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ । ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ମାଲିକ ତ ଭାବିବ ନା । ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ନା - ମୋ ଭାରତ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସମସ୍ତେ ନରକବାସୀ ଅଟୁ । ଏବେ ଆମେ ମାନେ ସ୍ଵର୍ଗରବାସୀ ହେବା ପାଇଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛୁ । ସମସ୍ତେ ତ ସ୍ଵର୍ଗରବାସୀ ହେବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେବେ ଭକ୍ତି ମାର୍ଗ ପୂରଣ ହେବ, ତେବେ ଯାଇ ମୁଁ ଆସିବି । ମୋତେ ହିଁ ଆସି ସବୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ତିର ଫଳ ଦେବାକୁ ହେବ । ଭକ୍ତମାନେ ତ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ନିଗ୍ରହ ଫାଦରୁ ଅରୁଥାନ୍ତୁ ହେ ପ୍ରଭୁ । ଭକ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ଓ ଗତ ଫାଦର, ହେ ଭଗବାନ - ଏହା ନିଗ୍ରହ ବାହାରିବ । ତେବେ ଭକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ପାରଥକ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମ ମୁଖରୁ କେବେ ହେ ଇଶ୍ଵର, ହେ ଭଗବାନ ବାହାରିପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ତ ଏହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଭଗବାନ ଆମର ବାବା ଅଟନ୍ତି, ତୁମକୁ ହେ ବାବା କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତ ତୁମକୁ ବର୍ଷା ନେବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି ନିଗ୍ରହ ହେଉ ଯେ ଆମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ନେଉଛୁ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷା ନେବାର ଅଧିକାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ସତ୍ସ ପିତା ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ପିଆଇ, ଜ୍ଞାନ-ଚିତା ଉପରେ ବସାଇ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ଦେବତା କରାଇଥିଲି, ସେହିମାନେ ହିଁ କାମ-ଚିତା ଉପରେ ବସି ଭସିଭୁତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ମୁଁ ପୁଣି ଜ୍ଞାନ ଚିତା ଉପରେ ବସାଇ, ଘୋର ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ନେଇଯାଉଛି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ସେଠାରେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମରେ ରହୁଛ । ସୁଖଧାମକୁ ଭାଇସ୍ଲେସ୍ ଟ୍ରାଲରୁ ଅରୁଥାନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ଦେବତାମାନେ ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମ ହେଉଛି ସୁଲଟ୍ ହୋମ, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଘର । ସବୁ ଅଭିନେତା ସେହି ଶାନ୍ତିଧାମରୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଦୁନିଆର ବାସିନ୍ଦା ନୁହେଁ । ଦୁନିଆର ଅଭିନେତାମାନେ ଏଠିକାର ବାସିନ୍ଦା ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ କେବଳ ଘରୁ ଆସି ପୋଷାକ ବଦଳାଇ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମର ଘର ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଯିବୁ । ଯେତେବେଳେ ସବୁ ଅଭିନେତାମାନେ ଷ୍ଟେଜ୍ ଉପରକୁ ଆସିଯିବେ ସେତେବେଳେ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଲିବରେଟର ଅରୁଥାନ୍ତୁ ମୁକ୍ତିଦାତା, ଗାଳତ୍ ଅରୁଥାନ୍ତୁ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ଦୁଃଖହରତା, ସୁଖକରତା ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଏତେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ କୁଆଡ଼େ ଯିବେ । ବିଚାର ତ କର - ପତିତ-ପାବନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଡାକୁଛନ୍ତି? ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ । କେହି ମନୁଷ୍ୟ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ଘରକୁ ନେଇଚାଲ । ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିକୁ ହିଁ ମାନୁଛନ୍ତି । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ମଧ୍ୟ କେତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ବିଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ । ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ରଖିଥାନ୍ତି । ଗେରୁକୌପନୀ ପୋଷାକ ହେଉଛି ହଠାତ୍ ଯୋଗର । ତୁମକୁ ଘରଦ୍ଵାର ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ନା କୌଣସି ଧଳା ବସ୍ତ୍ରର ବନ୍ଧନ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଧଳା ପୋଷାକ ବହୁତ ଭଲ । ତୁମେ ଭଟ୍ଟରୀରେ ରହିଥିବାରୁ ଏହିପରି ପୋଷାକ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଆଜିକାଲି ଧଳା ପୋଷାକ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ମରିଗଲେ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରଥମେ କାହାକୁ ବି ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଦୁଇଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି, ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାରେ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଏତେ ବୁଝାଇପାରିବେ

ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଜଣେ ପିତା, ବର୍ତ୍ତମାନ, ତୁମର ତିନିଜଣ ପିତା ଅଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଭଗବାନ ଆସୁଛନ୍ତି ପୁରାପିତା ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଶରୀରରେ । ସିଏ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକର ପିତା ତ ଅଟନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା ଏବେ ତିନି ଜଣ ପିତାତ୍ମକ ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ ଉଚ୍ଚ ବରଷା କାହାର? ନିରାକାର ବାବା ସ୍ଵର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବେ କିପରି? ସିଏ ପୁଣି ଦେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା । ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଚିତ୍ର ଉପରେ ତୁମେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଶିବବାବା ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଏହି ପୁରାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଆଦିଦେବ ଏବଂ ଆଦିଦେବୀ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରେଟ୍ ଫାଦର (ଆଦିପିତା) । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଆଦିପିତା କହିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକର ପିତା ଅଟେ । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରାପିତା ବ୍ରହ୍ମା । ତେବେ ତୁମେ ହୋଇଗଲ ଭାଇ-ଭଉଣୀ, ତୁମ ମଧ୍ୟସ୍ଥରେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଉଭୟତ୍ତ୍ୱକୁ ବିକାରର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ ତେବେ ପତିତ ହୋଇପଡନ୍ତି ଏବଂ ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେ ମୋର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ମୁହଁ କଳା କରୁଛ । ବେହଦର ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମର ଏହି ନିଶା ଚଢ଼ିଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଘର ସଂସାରରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରହିବାକୁ ହେବ । ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧଧାତ୍ମକ ସହିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଲୌକିକ ପିତାତ୍ତ୍ୱକୁ ତୁମେ ପିତା ବୋଲି କହିବ ନା । ତାତ୍ତ୍ୱକୁ ତ ତୁମେ ଭାଇ କହିପାରିବ ନାହିଁ । ଦୁନିଆ ହିସାବରେ ପିତାତ୍ତ୍ୱକୁ ତ ପିତା ହିଁ କହିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି ଯେ ଇଏ ଆମର ଲୌକିକ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ତ ଅଛି ନା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର । ଆଦିକାଳି ନାମ ଧରି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତାକି ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି ଜିଜ୍ଞାସୁ ଅଥବା ବାହାର ଲୋକ ସମମୁଖରେ ଯଦି ଭାଇ କହିଦେଲେ ତେବେ ସିଏ ଭାବିବେ ଏହାତ୍ତ୍ୱକର ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ବହୁତ ସତର୍କତା ଦରକାର । ତୁମର ଗୁପ୍ତ ଜ୍ଞାନ, ଗୁପ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧଧାତ୍ତ୍ୱ ଅଟେ । ପ୍ରାୟତଃ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସ୍ଵାମୀର ନାମ ଧରି ନ ଥାନ୍ତି । ସ୍ଵାମୀ ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଧରିପାରିବ । ଏଥିରେ ବହୁତ କାଠିବାରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଲୌକିକ ମାନତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଉପରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମଧାମକୁ ଚାଲିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ବାବାତ୍ତ୍ୱକଠାରୁ ବରଷା ନେଉଛୁ । ବାକି କାଳାତ୍ତ୍ୱକୁ କାକା, ଚାଚାକୁ ଚାଚା, ବାପାତ୍ତ୍ୱକୁ ବାପା କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ହୋଇନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ବୋଲି ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ବି.କେ. ହୋଇଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିବେ । ବାହାରର ଲୋକେ ତ ପରଥମରୁ ହିଁ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଚମକି ପଡ଼ିବେ । ଏହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଦରକାର । ବାବା ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶାଳବୁଦ୍ଧି କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ପରଥମେ ସୀମିତ ଥିଲା । ଏବେ ଅସୀମ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି । ସିଏ ଆମର ଅବିନାଶୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଆମର ଭାଇ-ଭଉଣୀ । କିନ୍ତୁ ଘରେ ଶାଶୁତ୍ତ୍ୱକୁ ଶାଶୁ ହିଁ କହିବେ, ଭଉଣୀ ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ଘରେ ରହି ବହୁତ ସତର୍କତାର ସହିତ ଚାଲିବାକୁ ହେବ, ନଚେତ୍ ଲୋକେ କହିବେ ଇଏ ତ ସ୍ଵାମୀକୁ ଭାଇ, ଶାଶୁକୁ ଭଉଣୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଏସବୁ କ'ଣ? ଏହି ଜ୍ଞାନର କଥା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣୁଛ ଆଉ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । କହିଥାନ୍ତି ନା - ପୁରୁଷ ତୁମର ଗତି ମତି ତୁମେ ହିଁ ଜାଣ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ତାତ୍ତ୍ୱକର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ତେଣୁ ତୁମର ଗତିମତି ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ବହୁତ ସାବଧାନରେ ଚାଲିବାକୁ ପଡୁଛି । କେହି କେଉଁଠି ଦିନଦିନରେ ନ ପଡନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ତୁମକୁ ପରଥମେ-ପରଥମେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମକୁ ଭଗବାନ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ କୁହ ଭଗବାନ କିଏ? ନିରାକାର ଶିବ ନା ଦେହଧାରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ଗୀତାରେ ଯେଉଁ ଭଗବାନୁବାଚ ଲିଖିତ ରହିଛି ସେହି ମହାବାକ୍ସ ଶିବ ପରମାତ୍ମା ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଛନ୍ତି ନା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ? କୃଷ୍ଣ ତ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗର ପରଥମ ରାଜକୁମାର । ଏପରି ତ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମନ୍ତୀ ହିଁ ଶିବଜନ୍ମନ୍ତୀ ଅଟେ । ଶିବ ଜନ୍ମନ୍ତୀ ପରେ ପୁଣି କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମନ୍ତୀ । ଶିବଜନ୍ମନ୍ତୀ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵର୍ଗର ରାଜକୁମାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କିପରି ହେଲେ, ଏହା ହେଉଛି ବୁଝିବାର କଥା । ଶିବଜନ୍ମନ୍ତୀ ପୁଣି ଗୀତା ଜନ୍ମନ୍ତୀ ପୁଣି ତୁରନ୍ତ ହେଉଛି କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମନ୍ତୀ କାହିଁକି ନା ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ନା । ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି ନା । ଶିବ ପରମାତ୍ମା ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିବ ଜନ୍ମନ୍ତୀ ପାଳନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେ ଯର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିବ ଆସି କୃଷ୍ଣପୁରୀର ସ୍ଥାପନା ନ କରିଛନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃଷ୍ଣଜନ୍ମନ୍ତୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କିପରି ପାଳନ କରାଯିବ । କୃଷ୍ଣତ୍ତ୍ୱକର ଜନମଦନ ତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ରାଜକୁମାର ଥିଲେ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେବେ ନା । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । କେବଳ ଏକମାତ୍ର କୃଷ୍ଣତ୍ତ୍ୱକୁ ତ ରାଜତ୍ଵ ମିଳିବ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚିତ କୃଷ୍ଣପୁରୀ ହେବ ନା! କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ କୃଷ୍ଣପୁରୀ... ଆଉ ପୁଣି ଏହା ହେଲା କଂସପୁରୀ । କୃଷ୍ଣପୁରୀ ହେଲା ନୂଆ ଦୁନିଆ । କଂସପୁରୀ ହେଲା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ଏଥିରେ ଦେବତାମାନେ ଜିତିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ । କଂସପୁରୀ

ବିନାଶ ହୋଇ ପୁଣି କୃଷ୍ଣପୁରୀ ସ୍ଥାପନ ହେବ ନା । କଂସପୁରୀ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ହିଁ ହେବ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ କଂସ ଦୈତ୍ୟ ଆଦି ରହିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଦେଖ କେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବହୁତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ, ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଚାଲୁଛି । ଦେବତାମାନେ ତ କୌଣସି ଲଢେଇ କରି ନ ଥିଲେ । ଦୈବୀ ସମ୍ପର୍କଦାୟ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପର୍କଦାୟ ରହିଛି । ବାକି ନା ଦେବତା ଓ ଅସୁରମାନଙ୍କର ଭିତରେ ଲଢେଇ ହୋଇଥିଲା ନା କୌରବ ଓ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଲଢେଇ ହୋଇଥିଲା । ତୁମେମାନେ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏହି ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ଜଗତଜିତ୍ ହୋଇଯିବ । ଏଥିରେ କୌଣସି ଲଢିବାର କଥା ନାହିଁ । ଲଢିବାର ନାମ ନେଲେ ହିଂସରକ ହୋଇଯିବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ କିନ୍ତୁ ଅହିଂସକ ଭାବରେ । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ଆମର ବିକର୍କ ବିନାଶ ହେବ । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋ ସାଥରେ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଲଗାଅ ତେବେ ତୁମର ପାପ ଭୟମ୍ ହୋଇଯିବ । ବାବା ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ସେହି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ, ତେବେ ତୁମେ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଉଛ, ଏଥିରେ ଲଢେଇର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢିବେ, ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବରଦା ପାଇବେ - କଳପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ହେବ । ସମସ୍ତେ ହିସାବ-କିତାବ ରୁକ୍ତ କରି ଘରକୁ ଯିବେ । ପୁଣି ଶ୍ରେଣୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ଭଳି କ୍ରମଅନୁସାରେ ଯାଇ ବସିବେ ନା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମଅନୁସାରେ ଯାଇ ସେଠାରେ ରାଜତ୍ଵ କରିବ । ଏହା କେତେ ବୁଝିବାର କଥା । ଆରୁଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଏହି ମହାବିନାଶ ସମୟରେ ଯେବେକି ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି, ତେଣୁ ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ କେବେ ବି ସନ୍ଦେହ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଆମର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ଲୌକିକରେ ବହୁତ ସାବଧାନତାର ସହିତ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଏପରି କୌଣସି ଶବ୍ଦ କହିବାର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବେ ସେମାନେ ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ବରେ ପଡିଯିବେ ।

ବରଦାନ:- ଜ୍ଞାନର ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ଦ୍ଵାରା ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ନିଜର ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକ ବିଷୟରେ ଜଣା ତ ପଡିଯାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି କଥାର ଜ୍ଞାନ ମିଳିଯାଏ ସେତେବେଳେ ସେହି ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଭିତରେ ଦବି ରହିଯାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଲାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିର ଅତିରିକ୍ତ ବଳ ଦରକାର । ଏଥିପାଇଁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ, ମାଷ୍ଟର ନଲେଦଫୁଲ ହେବା ସହିତ ଟେକିଙ୍ଗ୍ ମାଷ୍ଟର ହୁଅ । ଯଦି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ନିଜ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରିବ, ମନନ ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଇବ, ତାହା ହେଲେ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଫୋଗାନ:- ଯେଉଁଠି ସର୍ବଶକ୍ତି ରହିଛି ସେଠାରେ ପରସନ୍ନତା ଅଛି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ଯକ୍ତ ଇଶ୍ଵରା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍ଵରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ।

ଯଦି ଦେଇ ସାରିବା ପରେ ଏଭଳି ବି ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି ଯେ ମୁଁ ଏତେ ଦେଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ କିଛି ମାନ୍-ଶାନ୍ ବା ପରଂଶସା ମିଳିବା ଦରକାର, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ଯ ନେବାର ଭାବନା ହୋଇଗଲା । ଦାତାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ଯଦି ଏଭଳି ନେବାର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ଯ କରୁଛ ତେବେ ତୁମକୁ ଦାତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ଯ ନେବା ଅଟେ, ଦେବାବାଲା ପାଇଁ ଏହା ଶୋଭା ପାଉ ନାହିଁ ।